

MIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Surányi Erzsébet a Pedagógiai Főiskola I. éves ének-zene szakos hallgatója. Tanulmányi munkájában példamutató. I. félévi vizsgáit jeles eredménnyel tette le. Mint tanulmányi csoportvezető nemcsak a saját, hanem csoportja tanulmányi színvonalának emelésére is nagy súlyt fektetett. A legjobb eredményt érték el az évfolyamon s ezzel elnyerték a DISZ Kari Vezetőség vándorzásdíját.

Gulya Károly, a Bölcsészeti kar III. éves történelem szakos hallgatója. Tanulmányi és DISZ munkáját példamutatóan végzi. Kiváló munkájáért nagy kitüntetésben részesült. Rákosi ösztöndíjat kapott, DISZ titkári teendői mellett szakmailag is állandóan segíti évfolyamársait. Első félévi anyagból jeles eredménnyel vizsgázott. A választási békeverseny során kiváló munkát végzett.

Az Egyetem és Főiskola Népi Együttesének bemutatója

Április 13-án este tartotta az Egyetem és Főiskola Népi Együttese első, széleskörű bemutatóját a Szegedi Nemzeti Színházban. A zsűfőlési megemlékezésen professzorok, egyetemi dolgozók, diákok és az üzemek legjobb munkásai ültek. Minden szám után percekig tartó, zúgó tapsvihar jellemezte, hogy az együttes számai megnyerték dolgozóink tetszését.

Az együttes műsorában egy évi működésének legszebb eredményeit mutatta be. A színpompás, eredeti szegedi népviseletbe öltözött fiatalok vidám éneke és tánca gyönyörködtette a közönséget. Különösen nagy sikert aratott az együttes „Csodafurulya” c. száma, amelyet most mutattak be először és lelkesedéssel ajánlották az aznap választott egyetemi képviselőjelöltünknek, Karácsonyi Béla elvtársnak. A művészi ízléssel összeállított műsorban szerepeltek Andrejev: Körhinta c. zenekari száma, népdal és táncfeloldozások és Kodály Zoltán Kossuth-díjas alkotása, a Kállay ketős, Valamennyi szám után az volt az érzésünk, hogy az együttes minden tagja tudatában volt a feladat nagyságának és éppen ennek köszönhető, hogy a szebbnél-szebb számokat könnyelmű technikával és művészi felkészültséggel tudták bemutatni. A hangulatnak és lelkesedésnek egyenesvonalú emelkedése az egész műsor végig húzódott. Az első számokat kissé elfogultan kezdték, de a műsor további részében fiatalos lendületbe oldódott fel ez a hangulat. Meg vagyunk győződve arról, hogy az a hatás, amelyet a bemutatott Szeged város dolgozóira, arra fogja ösztönözni együttesünket, hogy még odaadottabban, még lelkesebben végezze munkáját és új, még jobban előkészített műsorokkal

hálálja meg a dolgozók érdeklődését és szeretetét. Azok a középiskolás fiatalok, akik látták ezt a bemutatót, meggyőződhetnek arról, hogy egyetemeinken milyen nagy lehetőség van arra, hogy tehetségüket, művészi képességüket az egyetemeinken is továbbfejlessék és ezáltal előbbre vigyék kultúrforradalmunk ügyét. Együttesünk nem elégszik meg az eddigi eredményekkel. Várja az új, szre hozzánk kerülő egyetemi hallgatókat, hogy fokozott mértékben bevonhassa őket e nagyszerű munkába.

Ez a nap az együttes életében fordulópont volt. Úgy tekintünk erre a szereplésre, hogy együttesünk ez alkalommal lépett valódi hivatásának útjára: a nép szokásaiban, életében rejlő hatalmas kincsnek feltárásának, kiterjesztésének, művészi bemutatásának útjára. A nép művészete, a mi nemzeti kultúránkat életető kiapadhatatlan forrás. Ezt az utat, ezt a hivatást tekintse együttesünk továbbra is szívügyének.

Hering Béla

AZ EGYETEM BÖLCSŐDÉJE és napközi otthona öt éves tervük keretében nyílt meg, ahol dolgozóink, hallgatóink gyermekeit nagy szeretettel gondozzák, állandó orvosi felügyelet mellett fejlődhetnek. Pártunk és államunk gondoskodásából több száz ezer forintos költségvetéssel építette egyetemünk a napközi otthont. Ragyogó tisztaság fogadja a belépőt, a gyermekek bőséges táplálékot kapnak, sok játékuk van, s tanmenetszerűen foglalkoznak velük. Így a szülők nyugodtan tanulhatnak, dolgozhatnak napközben, mert tudják, hogy pártunk, kormányzatunk gondoskodása során jó kezekben van gyermekeik nevelése.

Rákosi ösztöndíjas hallgató levele

Hazánk fejlődésének, a szocializmus építésének újabb döntő állomásához érkezünk. Május 17-én új választások lesznek. Ebből az alkalmából nem árt, ha megnézzük, hogy mit kaptunk mi, fiatalok nyolc esztendő alatt pártunktól, dolgozó népünk től.

Szegény paraszti szülőktől származom. Szüleimnek a felszabadulás előtt mindössze két hold földjük volt, napszámmal, feles és harmados föld megművelésével keresték meg az eltarításunkhoz szükséges ételmet és ruházatot. Ot testvérem közül csak én tanulhattam tovább. A gimnázium első éveiben még tandíjkezdményt sem kaptam. Sok nehézséget kellett leküzdenem, hogy tanulmányaimat folytathassam.

A felszabadulás után kezdődött új élet számomra is lehetővé tette tanulmányaim folytatását. Nap, mint nap érzem a párt és a nép demokratikus állam állandó támogatását. Középiskolai tanulmányaim elvégzéséhez minden támogatási megkaptam: tandíjmentességet, tankönyv- és felszerelést, kollégiumi lakást. Azután az Egyetem Állam- és Jogtudományi Karára jöttem. A tandíjmentesség és az ösztöndíjon kívül az első év sikeres elvégzése után 400 forint pénzjutalmat is kaptam, majd kineveztek az Államjogi Tanszékhez demonstrátornak havi 500 forint ösztöndíjjal. Ebben a tanévben megkaptam a legnagyobb kitüntetést, a Rákosi Mátyas tanulmányi ösztöndíjat.

Ugy hálalom meg a pártnak, dolgozó népünknek boldog ifjúságomat, hogy táradtságom nem kímélve, tanulok és harcolok a béke megvédéséért, a választások sikeréért.

TOROK LAJOS
III. éves joghallgató

Válasz egy levélre

Podmaniczki Júlia és Molnár Mária, a szarvasi áll. általános gimnázium érettségiző tanulói az orvos-egyetemi tanulmányi osztályhoz írt levelükben a többi közt az alábbi kéréssel fordultak a tanulmányi vezető elvtárhoz: „... arra kérünk, légy szíves biztass bennünket egy kicsit, hogy nem olyan nehéz az az orvosi egyetem Államjogi tanszékének bennünket, hogy nagyon nehéz az, nem lányoknak való...”

Ifjú barátainknak, akik egyébként jeles tanulók azt üzenjük, hogy népi demokráciánkban nincsen különbség fiú és leány között, még a tanulmányi munkában sem. Pártunk és kormányzatunk hazánk minden becsületes fiatalja számára egyformán biztosítja a tanulás tárgyi feltételeit és csupán az illetőknél múlik, hogy milyen mértékben használják fel azt céljaik elérésére. Tehát bátran jelentkezzenek a felvételi vizsgára. De van egy pár közvlen szavunk az ijeszgetőkhöz is, ha „ártatlan” megjegyzéseikről leránjtuk a leplet, az ellenség mesterkedésére bukkanunk. azoknak a szavajárássára ismerünk, akik ilyen módon akarják megakadályozni azt, hogy ifjúságunk továbbtanuljon egyetemeken és mint mérnök, orvos, vagy tanár építse szocialista jövőnket.

Balla Pista az egyetemen

AMIG AZ ASSZONY a vacsorára főzött gombóclevest az asztalra készítette, Balla térdein lovagoltatta fiát.
— Ugyan miért nem dobod le magadról azt a lisztes ruhát, minden fehér lesz tőle. — figyelmeztette az asszony.
— Jól van, — s tovább ölelgette a fiát, belisztezte az arcát, rördíre nyírt fekele haját. — Mi lesz kistiam? — kérdezte a gyereket, talán csak azért mert más nem tudott hirtelen kérdezni tőle.
— Mi lesz, mi lesz, — szólt közbe az anya. — Te sem tudsz mást kérdezni tőle, mindennap ezt kérdezed tőle, hát mi lenne? Molnár, mint te.
— Anyám, én molnár nem leszek, — mondotta a fiú hálarozottan.
A szülők elcsodálkoztak. Ilyet még soha nem mondott a fiú, mindig molnár akart lenni.
— Hát mi lesz, fiám? Más nem igen lehetsz! Már nem szereted a malmost?
— De szerelem, csakhogy én szanatóriumban akarok tanulni!
— Hol, te? Szanatóriumban? Honnan veszed ezt a szanatóriumot? Oda nem tanulni járnak az emberek.
— Dehogynem, Vitéz Pista is ott tanul.
— Ó fiám, az gimnáziumban tanulsz, nem szanatóriumban, — Nevettek mind a hárman, de a szülők hirtelen elszomorodtak.
— No, ott te nem tanulhatsz, fiám, no nem Vitézek vagyunk ám,

Hallgatva kanalazták a levest, utána a főzeléket, maguk elé bámulva gondoskodtak.
— Bizony az nem volna rossz tanulmány, jó esze van a tanító úr is dicseri, de hát miből? Nincs hozzá tehetség.
Akkor még nem tudták, hogy a lehetőség, ami nem volt meg szük kis albérelti szobájukban, már elindult valahonnan napkelet felől. Tankok és ágyak kerekeivel gázolt el minden akadályt, ami elébe állt a molnár fia tanulásának. Így még azon az estén, amikor megperdültek a falvakban a dobok, meghirdezték, hogy most már béke van. elindult a molnár a fiával, Pistával a városba, hogy beírassa a gimnáziumba. Itt tánt ki, hogy Pista, aki szabad idejében a tanító segítségével készülődtött a gimnázium tárgyiból, az első osztály anyagát már tudja is.
— No sebai, fiám, hát akkor a másodikba mégy. Remélem, megálld a helyed — mondta a molnár szelíden és elindult haza nagy elégedettséggel, hogy örüljön az asszony is.
NEM IS CSALÓDTAK a fiukban. Nem hozott az haza egy intőt se. Honem a nyolcadikban már bajok lettek. Udvarolgotott is Pista, amiótt szülei haragudtak, így akadogzott a tanulás. A lány, akitnek Pista udvarolt, hallani sem

akart arról, hogy a fiú tovább tanuljon. Igaz, a szülők se, de nem azért, hogy összeházasodjanak.
Az iskolai DISZ-ben apróta megmulogatták a továbbtanulás összes lehetőségeit. Pistának nagyon tetszett a dolog. Egyetemen tanulni mindig nagy kedve lett volna. De most, hogy hirtelen két kő közé esett, nem tudott dönteni. A menyasszony sirdogálva fogadta, amikor találkozott.
— Igaz is, nem szeretsz te engem, ha elmegy, ha itt tudsz hagyni. Mi lesz velem. Nem is tudom, mit tegyek magammal.
A szülők se akarták, hogy tovább tanuljon.
— Te, fiám, már ezzel az iskolával is jó állásba kerülhetsz. Elvégezd a munkád, megkeresed amiből megélsz, ne törd magad. Így is tanulhatsz. Ne menj, látod, mi is öregszenk, apád is beleges, még négy évig nem bírd dolgozni. Segítség kell lassan nekünk is. S a vállalat, ahová hívnak, 1200 forintot fizet. Gondold meg, mit csinálsz. Piros is úgy akarja, hogy ne tanulj már.
DE PISTA ÉREZTE, hogy tudásának csak az alapjai vannak meg, úgy döntött, hogy csak egyetemi hallgató lesz. És az lett.
Hanem az egyetemen nem érezte jól magát. A szülők is panaszkodtak egyszer-kétszer, De legfőbb, hogy a

lány is egyre szemrehányóbb leveleket írt.
Pista lehajtott fővel járt, keveset számolt. Gondolataiban otthon barátságát. Öröklon nem figyelt, felrezenet, ha szólak hozzá. Egyszer osztályfőnöke szólt neki:
— Jöjjön be hozzám óra után, Balla elvtárs!
Pista szorongott egy kicsit. Biztosan fejmosás lesz ebből.
— Hej, — nem bírok az otthoni gondoktól tanulni — gondolta.
Szokatlan volt számára, hogy a tanársegéd nem kezdte leckeérténi. Pista elmesélte apróba, mi történt.
— Lelkiismeretlen vagyok, mert nekem segíteni kellene szüeteimet, nekem keresnem kellene, én meg az ő sorsukat figyelembe sem véve eljöttem tanulni.
— Mennyi az ösztöndíja — kérdezte a tanársegéd.
— 420 forint havonta. — És kapolt a Tanulmányi Osztálytól kábátol.
— Igen, de anyagilag kellene támogatnom szüeteimet — mondotta kicsit bátoriatlanul, mert érezte, hogy ez igaz is meg nem is. Tudta ő, hogy a szülei kivárvák már szíve sen azt a néhány évet, amit még tanulással tölt. Titokban nagyon büszkék tanárjelölt fiukra. A tanársegéd arcán is látszott, mintha kételkednék Pista szavában. A fiú,

listát együttműködési szerződésének teljesítéséhez nyújt segítséget. A kutatómunkák egységs irányításá céljából Budó Agoston professzor az Intézet oktatószemélyzete számára helenként rendszeresen tart szeminariumszerű foglalkozásokat, amelyekben nemcsak a munka közben felmerülő problémákat beszéljük meg, hanem a kérdéses tárgykörben elért eredményeket is.
Zöllei Mihály
nak mennyasszonya siránkozó arca jutott eszébe...
— Négy év nagy idő — monddta.
A tanársegéd kicsit habozott, majd szó nélkül átadott néhány sárgás, zörgő okmányt neki.
— Olvassa el, Balla elvtárs — mondotta — és gondolkozzék.
A ZÖLDPECSÉTES okiratokon kúszva aláírás, „elutasítva” szó ágaskodott kacskaringóva. Dátum 1956. Az aktában az állt, hogy Szűcs Jenő II. éves bölcsészeti hallgató, aki teljesen ávra és apró testvéreinek eltarlója, emellett kistünd tanuló, eltanácsolják az egyetemről. „mert olyan nyomorult anyagilag, hogy az egyetem nem tud egyetemi ny. r. tanár. A Diákjelölti Hivatalt igazgatója.
Pista, aki hallott már egyelmsőt arról, hogy is éltek a szegény szülők véletlenül egyetemre jutott gyermekei a multban, eddig nem nagyon figyelt az ilyen beszédekre, úgy gondolta, „jó, hogy elmúlt”.
Most mályan megdöbbent Szomszéd elvtárséval — a sárnyasznú okmány — s ez a szó, elutasítva”. Lehajította fejét, s talán nem is köszönt, mikor kiment a szobából.
★
Később úgy érezte, hogy az egyetemre igazán csak ezekben a napokban érkezett meg.
Tóth Béla
IV. éves orosz szakos hallgató

TAVASZI INDULÓ

Robogj, robogj, te büszke május,
szárnyalj magasba dal-madár,
hasítsd ott fenn az azúr-leket,
kiáltsd, kiáltsd, hogy jön a nyár!

Örök-szép nyár mit tűz-tavas vár,
a testvériség tavasza,
amelynek minden szirmát óvja
hazám, ez izmos nagy haza.

Május van, és mindenhol vagyunk.
— Milliók szíve itt dobog! —
Keményen védlek harcos tavasz,
dalok csatlójon szárnyatok!

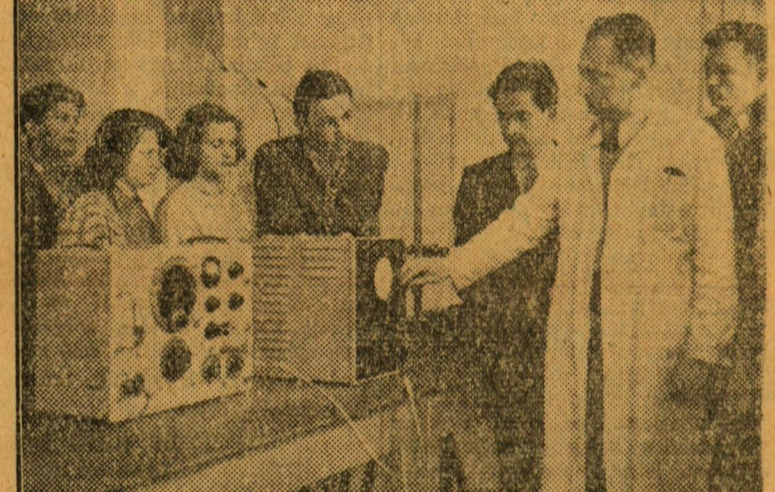
Előttünk nincs gát, erőnk biztos,
— hisz május a szülő-anyánk! —
Zárt sorban minden proletárral
előre édes, szép hazánk!

VARSANYI PÉTER

A Kísérleti Fizikai Intézet munkájáról

A Kísérleti Fizikai Intézet egyike az öt éves terv során legnagyobb fejlődést felmutató intézeteknek. Az új feladatok megoldásához pártunk és kormányzatunk a legmesszebbmenő támogatást adta: az elmúlt évben épült Béke-épület egy részében területi gyarapodás tette lehetővé, hogy mintegy 700 hallgató képzését az Intézet megfelelően ellássa. Az Intézet dolgozóit Budó Agoston Kossuth-díjas egyetemi tanár, a Tudományos Akadémia lev. tagja vezetésével igyekeznek a rájuk bízott sokrétű feladatokat becsületesen elvégezni. Az előadásokhoz kapcsolódó laboratóriumi gyakorlatokat állandóan korszerűsítik, a számolási gyakorlatokon az elméleti összekapcsolják a mindennapi élet gyakorlati problémáival. Az In-

tezetben a széleskörű oktatási munka mellett tudományos kutatómunka is folyik. A Magyar Tudományos Akadémia támogatásával két kutatócsoport dolgozik akadémiai témákon: az egyik csoport a technikai szempontból is igen fontos felvezetők elektromos tulajdonságait vizsgálja, a másik pedig a Szovjetunióban is széles körben tanulmányozott lumineszcencia-jelenségekkel foglalkozik. A szakszemponthoz fejlettebb, főleg III-IV. éves hallgatók szakköri foglalkozásokon kapcsolódnak be a tudományos kutatómunkába. Ezeket a foglalkozásokon nemcsak az akadémiai témák megoldásával kapcsolatban felmerülő problémákat tanulmányozzák, hanem egy részük az Intézet helyi üzemekkel kötött szocia-

Előadás a Kísérleti Fizikai Intézetben.

lázat műhelyében a tanárjelöltek megismerkednek a különböző munkagépekkel.
Az oktatószemélyzet nemcsak a különböző foglalkozásokon támogatja a hallgatókat a fizikai ismeretek megszerzésében, hanem egyéni konzultációkon is. Ezeket a jobb eredményű hallgatókat hozzásegíti a fizika egyes részeinek alaposabb megismeréséhez, a gyengébbeket pedig átsegíti a nehézségeken.

lázat együttműködési szerződésének teljesítéséhez nyújt segítséget. A kutatómunkák egységs irányításá céljából Budó Agoston professzor az Intézet oktatószemélyzete számára helenként rendszeresen tart szeminariumszerű foglalkozásokat, amelyekben nemcsak a munka közben felmerülő problémákat beszéljük meg, hanem a kérdéses tárgykörben elért eredményeket is.
Zöllei Mihály